

Stanovisko Výboru regiónov na tému „Návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 89/552/EHS o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania“

(2007/C 51/02)

VÝBOR REGIÓNOV

so zreteľom na „Návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 89/552/EHS o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania“, KOM(2005) 646, konečné znenie 2005/0260 (COD);

so zreteľom na rozhodnutie Rady zo 7. februára 2006 požiadať ho v súlade s článkom 265 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva o vypracovanie stanoviska na túto tému;

so zreteľom na rozhodnutie svojho predsedu zo 16. februára 2006 poveriť komisiu pre kultúru, vzdelávanie a výskum vypracovaním stanoviska na túto tému;

so zreteľom na smernicu Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/36/ES z 30. júna 1997;

so zreteľom na svoje stanovisko na tému Oznámenie Komisie Rade, Európskemu parlamentu, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov o budúcnosti európskej regulačnej politiky v audiovizuálnej oblasti ⁽¹⁾ (CdR 67/2004 fin) ⁽²⁾;

so zreteľom na svoje stanovisko na tému „Štvrtá správa Komisie o uplatňovaní smernice 89/552/EHS o televízii bez hraníc“ ⁽³⁾ (CdR 90/2003 fin) ⁽⁴⁾;

so zreteľom na uznesenie Európskeho parlamentu o „Televízii bez hraníc“ (2003/2033(INI));

so zreteľom na piatu správu Komisie Rade, Európskemu parlamentu, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov o uplatňovaní smernice 89/552/EHS o televízii bez hraníc, KOM(2006) 49, konečné znenie;

so zreteľom na siedme oznámenie Komisie Rade, Európskemu parlamentu, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov o uplatňovaní článku 4 a 5 smernice 89/552/EHS „Televízia bez hraníc“ – v znení smernice 97/36/ES, na obdobie rokov 2003 – 2004, KOM(2006) 459, konečné znenie;

so zreteľom na Oznámenie Komisie Rade, Európskemu parlamentu, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov o preskúmaní interoperability služieb digitálnej interaktívnej televízie podľa oznámenia Komisie KOM(2004) 541 z 30. júla 2004, KOM(2006) 37, konečné znenie;

so zreteľom na oznámenie Komisie Rade, Európskemu parlamentu, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov na tému Regulácia a trhy európskych elektronických komunikácií 2005 (11. správa), KOM(2006) 68, konečné znenie;

so zreteľom na návrh stanoviska (CdR 106/2006 rev. 2), ktorý schválila 20. júna 2006 komisia pre kultúru, vzdelávanie a výskum (spravodajca pán LAMBERTZ, predseda vlády nemeckej komunity Belgicka (BE/PSE));

keďže:

- 1) Od vydania smernice o televíznom vysielaní v roku 1989 a jej zmeny v roku 1997 technologický vývoj napreduje. Najmä z dôvodu digitalizácie a konvergencie médií je nutné upraviť platný právny rámec. V budúcnosti bude možné šíriť digitalizovaný komunikačný obsah rôznymi prenosovými cestami a tým poskytnúť príjemcom s ľubovoľným koncovým zariadením rozsiahlu ponuku informácií a zábavy.

⁽¹⁾ KOM(2003) 784, konečné znenie

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 318, 22.12.2004, s. 30.

⁽³⁾ KOM(2002) 778, konečné znenie

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 256, 24.10.2003, s. 85.

- 2) Tomuto vývoju sa právo musí prispôbiť už aj preto, aby sa zabránilo narušeniu hospodárskej súťaže medzi klasickými službami televízneho vysielania a inými mediálnymi službami. Výbor regiónov a Európsky parlament opakovane podporili prispôbenie súčasnej smernice o televíznom vysielaní štrukturálnym zmenám a technologickému rozvoju a požadovali zavedenie základných pravidiel pre všetky mediálne služby.
- 3) Z dôvodu hlavného významu, ktorý majú audiovizuálne médiá pre zachovanie kultúrnej rozmanitosti a rozvoj pluralistickej spoločnosti v Európe, musí byť európsky právny rámec upravený tak, aby bol umožnený a podporovaný ich ďalší pozitívny vývoj. Média sú celkovo veľmi dôležité pre zachovanie regionálnej a miestnej kultúrnej rozmanitosti a identity. Existencia regionálnych a miestnych médií tiež prispieva k šíreniu zodpovedajúceho obsahu a často aj jazykov menších.
- 4) Rôzne elektronické ponuky, s ktorými sú používatelia mnohokrátým spôsobom ustavične konfrontovaní, viedli k zmenenému vnímaniu komerčnej komunikácie. Preto by bolo namieste prispôbiť kvantitatívne obmedzenie reklamy v zmene smernice tak, aby bolo primerané a aktuálne. Určité kvalitatívne obmedzenia však musia zaručiť, že bude zachovaná redakčná a programová nezávislosť audiovizuálnych mediálnych služieb, ktorá je pre demokratický rozhodovací proces na národnej a regionálnej úrovni nevyhnutná. Pritom je potrebné dostatočne zohľadniť aj záujmy ochrany mládeže a spotrebiteľa.

schválil nasledujúce stanovisko na svojom 66. plenárnom zasadnutí, ktoré sa konalo dňa 11. a 12. októbra 2006 (schôdza z 11. októbra):

1. Názory Výboru regiónov

Výbor regiónov

v súvislosti s rozsahom pôsobnosti smernice

1.1 **víta** rozšírenie rozsahu pôsobnosti smernice. S ohľadom na rastúcu konvergenciu je vhodné stanoviť pre všetky mediálne služby určité minimálne normy v oblasti ochrany neplnoletých osôb, ochrany ľudskej dôstojnosti pri podporovaní európskych a nezávislých diel a poskytnúť im právo na krátke spravodajstvo k udalostiam verejného významu;

1.2 **zastáva však názor**, že návrh Komisie v tomto ohľade nie je dostačujúci a **považuje za nutné** z dôvodu technickej konvergenencie, ktorá má stále viac za následok aj obsahovú konvergenciu, intenzívnejšie pretvoriť smernicu o televíznom vysielaní na smernicu neutrálnu z hľadiska platformy, ktorá by zahrnila všetky druhy elektronicky šíreného obsahu, v ktorom sa používajú pohyblivé obrazy;

1.3 **sa vyslovuje za** to, aby mediálne služby, ktoré okrem zvuku alebo textu používajú aj pohyblivé obrazy, podliehali minimálnym normám v oblasti ochrany neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti a nie iba skôr čisto predpisom hospodárskeho práva ako napr. smernici o elektronickom obchodnom styku;

v súvislosti s odstupňovanou úpravou

1.4 **považuje odstupňovanú úpravu rozlišujúcu medzi lineárnymi a nelineárnymi audiovizuálnymi mediálnymi službami**, ktorú schválila Komisia, z hľadiska prístupnosti výberu a ovládania pre používateľa za primeranú a súhlasí

s tým, aby všetky audiovizuálne mediálne služby podliehali určitým základným štandardom;

v súvislosti so zásadou vysielajúceho štátu

1.5 **víta**, že sa Komisia pridáva zásady vysielajúceho štátu, **požaduje však** efektívnejšie možnosti konania pre prijímajúci členský štát v prípade, keď poskytovateľ mediálnych služieb zameriava svoju činnosť výhradne alebo prevažne na územie iného členského štátu mimo vysielajúceho členského štátu;

v súvislosti s mechanizmami samoregulácie

1.6 **víta**, že sa Komisia hlási k **zavedeniu mechanizmov samoregulácie** a vyzýva členské štáty, aby podporili zodpovedajúce predpisy;

1.7 **odporúča** však pri tejto úprave ostať už z kompetenčných dôvodov. S ohľadom na kultúrnu rozmanitosť a subsidiaritu je potrebné upustiť od predpisov o obsahu pre mechanizmy samoregulácie v členských štátoch a regiónoch;

v súvislosti s právom na krátke spravodajstvo

1.8 **podporuje**, aby na zabezpečenie medzinárodného informačného toku a neobmedzeného prístupu k informáciám bolo v budúcnosti ustanovené **právo na krátke spravodajstvo**. Toto významne prispieva k názorovej rôznorodosti a k medzinárodným informáciám o významných udalostiach v iných regiónoch; Okrem toho sa tým uskutoční ďalšie prispôbenie regulačných oblastí súvisiacich s televíznym vysielaním príslušnej dohode Rady Európy;

1.9 **opäť sa vyjadruje za to**, aby právo na krátke spravodajstvo bolo obzvlášť zaručené aj poskytovateľom vysielajúcim v jazykoch menších;

v súvislosti s podporou európskej a nezávislej produkcie

1.10 **výslovne víta zachovanie systému kvót** na podporu európskej produkcie, pretože významne prispievajú k zachovaniu a rozvoju regionálnej identity, **žiada** však prísnejšie a jednotnejšie uplatňovanie tohto systému;

1.11 **považuje za nutné**, aby členské štáty primeranými prostriedkami a tam, kde je to možné zabezpečili, aby poskytovatelia nelineárnych mediálnych služieb spadajúci pod ich právomoc podporovali výrobu európskych a nezávislých diel a prístup k nim;

v súvislosti s ustanoveniami o reklame

1.12 **zastáva názor**, že uvoľnenia pri umiestňovaní produktov, ktoré návrh smernice prvýkrát povolil, zachádzajú príďaleko a to so sebou prináša viditeľne značné nebezpečenstvo pre redakčnú nezávislosť, i keď to článok 3h ods. 1 písm. a) návrhu chce vylúčiť;

1.13 **zastáva názor**, že ustanovenia článku 11 o oddeľovaní jednotlivých reklamných blokov časovým intervalom a článku 18 o obmedzení reklamy v rámci každej hodiny už nie sú primerané a **preto navrhuje** kvantitatívne ustanovenia o reklame pre poskytovateľov lineárnych služieb viac liberalizovať;

1.14 **považuje ale za nutné**, aby sa pri prípadnom vyškrtnutí ustanovení v záujme ochrany neplnoletých osôb a spotrebiteľov zaviedol zákaz prerušovania detských programov a spravodajstva reklamou;

1.15 **odporúča** zmeniť ustanovenie, podľa ktorého samostatné reklamné šoty musia zostať výnimkou tak, aby bolo možné sa od neho z vecných dôvodov odchyliť.

v súvislosti s nezávislosťou vnútroštátnych regulačných orgánov

1.16 **podporuje** navrhovanú **nezávislosť vnútroštátnych regulačných orgánov**, **zastáva však názor**, že musí zostať záležitosťou členských štátov a prípadne regiónov s legislatívnou právomocou, ako si vytvoria dohľad nad médiami, najmä vtedy, ak je ich vnútorná organizácia verejnoprávneho rozhlasu pluralistická.

2. Odporúčania Výboru regiónov

Odporúčanie 1

Bod 2, nové znenie čl. 1, písmeno a)

Text navrhovaný Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
<p>(2) Článok 1 sa nahrádza takto:</p> <p style="text-align: center;">„Článok 1</p> <p>Na účely tejto smernice:</p> <p>a) ‚audiovizuálna mediálna služba‘ znamená službu, ako sa definuje v článkoch 49 a 50 zmluvy, ktorej hlavným účelom je poskytovanie pohybujuúcich sa obrazov so zvukom alebo bez zvuku s cieľom informovať, zabávať alebo vzdelávať širokú verejnosť elektronickými komunikačnými sieťami v zmysle článku 2(a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES;“</p>	<p>(2) Článok 1 sa nahrádza takto:</p> <p style="text-align: center;">„Článok 1</p> <p>Na účely tejto smernice:</p> <p>a) ‚audiovizuálna mediálna služba‘ znamená službu, ako sa definuje v článkoch 49 a 50 zmluvy, ktorej hlavným hlavným účelom je <u>tiež</u> poskytovanie pohybujuúcich sa obrazov so zvukom alebo bez zvuku s cieľom informovať, zabávať alebo vzdelávať širokú verejnosť elektronickými komunikačnými sieťami v zmysle článku 2(a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES, <u>vrátane sprievodného teletextu. Nezahŕňa výherné súťaže s vkladmi predstavujúcimi peňažné hodnoty pri hazardných hrách, vrátane lotérií a stávk.</u>“</p>

Zdôvodnenie

Práve z dôvodu technickej konvergenencie, ktorá má stále viac za následok aj obsahovú konvergenčiu, nevedie k cieľu zahŕňať iba také audiovizuálne mediálne služby, ktorých hlavným účelom je šíriť pohybujuce sa obrazy so zvukom alebo bez neho. Vzhľadom na narušovanie hospodárskej súťaže je skôr vhodné podrobiť všetky mediálne služby, ktoré využívajú aj pohybujuce sa obrazy, minimálnym normám podľa čl. 3d – 3h. Za to hovorí aj skutočnosť, že hranice medzi mediálnymi službami, ktorých hlavným účelom je ponuka pohybujuúcich sa obrazov so zvukom alebo bez zvuku a mediálnymi službami, ktoré ako vedľajší účel používajú aj pohybujuce sa obrazy so zvukom alebo bez zvuku (napr. elektronická tlač alebo Internetom šírený rozhlas) stále viac splývajú. Tiež sa nedá zdôvodniť, prečo mediálne služby, ktoré okrem pohybujuúcich sa obrazov stavajú hlavne na zvuku alebo texte, nepodliehajú minimálnym štandardom kvality v oblasti ochrany neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti a mali by podliehať iba skôr čisto ekonomicko-právnym predpisom ako napr. smernici o elektronickom obchodnom styku.

Smernica by mala zahŕňať aj sprievodný teletext audiovizuálnych mediálnych služieb. Teletext je už zahrnutý v platnej smernici, preto by sa sprievodný teletext mal v článku 1 písm. a) spomenúť.

Z dôvodu verejnej bezpečnosti a verejného poriadku, zamedzenia trestným činom a ochrany spotrebiteľov nie je oblasť hazardných hier normálna hospodárska činnosť. V súlade s ustanoveniami smernice o elektronickom obchode je preto nevyhnutné, aby sa aj v smernici o audiovizuálnych mediálnych službách uviedlo, že ustanovenia smernice na uľahčenie cezhraničnej činnosti sa nevzťahujú na výherné súťaže. V smernici o audiovizuálnych mediálnych službách sa výherné súťaže síce výslovne nespomínajú, ale predpokladaným rozšírením uplatňovania na nelineárne audiovizuálne mediálne služby nemožno vylúčiť, že služby výherných súťaží budú spadať pod ustanovenia smernice. Preto by sa v článku 1 písm. a) mal doplniť text zodpovedajúci výnimke z uplatňovania upravenej v článku 1 odsek 5 smernice o elektronickom obchode.

Odporúčanie 2

Bod 2, nové znenie čl. 1, písmeno c)

Text navrhovaný Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
<p>Článok 1 písm. c)</p> <p>„c) ‚televízne vysielanie‘ alebo ‚televízna relácia‘ znamená lineárnu audiovizuálnu mediálnu službu, pri ktorej poskytovateľ mediálnych služieb rozhoduje o okamihu v čase, kedy sa bude vysielat špecifický program, a vytvára plán programov.“</p>	<p>Článok 1 písm. c)</p> <p>„c) ‚televízne vysielanie‘ alebo ‚televízna relácia‘ znamená lineárnu audiovizuálnu mediálnu službu, pri ktorej poskytovateľ mediálnych služieb rozhoduje o okamihu v čase, kedy sa bude vysielat špecifický program, a vytvára plán programov. ‚lineárna služba‘ (t. j. televízne vysielanie alebo televízna relácia) je audiovizuálna mediálna služba, ktorá spočíva v nezakódovanom alebo zakódovanom prvotnom vysielaní televíznych programov pre neurčitý počet možných televíznych divákov, ktorým sa súčasne prenášajú alebo sprostredkovávajú tie isté obrazy nezávisle od techniky prenosu.“</p>

Zdôvodnenie

Presnejšia definícia pojmu „lineárna služba“ je možná vďaka výkladu pojmu „televízne vysielanie“, ktorý uviedol Súdny dvor EŠ vo svojom rozsudku o mediálnych káblových službách. Na lepšie vymedzenie pojmov „lineárna služba“ a „nelineárna služba“ by sa okrem toho mali ako normované príklady uviesť príklady, ktoré samotná Európska komisia spomína v dôvodovej správe k návrhu smernice [pozri „Stručné vysvetlenie návrhu“ v bode 5 v dokumente KOM(2005) 646] a príklady vymedzení, ktoré uvádza vo svojom neoficiálnom dokumente z februára 2006

Odporúčanie 3

Bod 2, nové znenie čl. 1, písmeno h)

Text navrhovaný Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
<p>Článok 1 písm. h)</p> <p>„h) ‚skrytá reklama‘ znamená slovnú alebo obrazovú informáciu o tovaroch, službách, názve, ochrannej známke alebo činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb v programoch, ak prevádzkovateľ vysielania má zámer takúto informáciu použiť na reklamu a ak by vzhľadom na svoju povahu mohla viesť verejnosť do omylu. Takéto zobrazenie sa považuje za zámerné najmä v prípade, ak sa vykoná za platbu alebo za podobnú náhradu.“</p>	<p>Článok 1 písm. h)</p> <p>„h) ‚skrytá reklama‘ znamená slovnú alebo obrazovú informáciu o tovaroch, službách, názve, ochrannej známke alebo činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb v programoch, ak <u>prevádzkovateľ vysielania má poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby má zámer takúto informáciu použiť na reklamu a ak by vzhľadom na svoju povahu mohla viesť verejnosť do omylu. Takéto zobrazenie sa považuje za zámerné najmä v prípade, ak sa vykoná za platbu alebo za podobnú náhradu, alebo ak sa nejaký tovar, služba, meno, značka alebo nejaká činnosť neprípustne vyzdvihuje.</u> Vyzdvihovanie je neprípustné, ak nie je odôvodnené redakčnými požiadavkami programu, predovšetkým na znázornenie životnej reality.“</p>

Zdôvodnenie

Po rozšírení rozsahu pôsobnosti by mal zákaz skrytej reklamy zodpovedajúcim spôsobom zahŕňať všetkých poskytovateľov audiovizuálnych mediálnych služieb a nielen prevádzkovateľov televízneho vysielania. Preto chceme v článku 1 písm. h) nahraadiť spojenie „prevádzkovateľ vysielania“ spojením „poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby.“

Na tento účel treba upresniť definíciu zakázanej skrytej reklamy v článku 1 písm. h) pričom možno vychádzať z bodu 33 interpretačného oznámenia Európskej komisie k televíznej reklame (kritérium neprípustného vyzdvihovania). Potom sú rozšírením článku 3 písm.h odsek 1 presne stanovené sprísnené predpoklady, za ktorých je prípustné poskytovanie produktov na audiovizuálne produkcie.

Odporúčanie 4

Bod 4 – doplnenie nového písmena c)

Text navrhovaný Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
	<p>c) <u>Do článku 2a sa dopĺňa nasledujúci odsek 4:</u> <u>„Pri nelineárnych službách môžu členské štáty urobiť opatrenia podľa článku 3 ods. 3 až 5 a článku 12 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES (smernica o elektronickom obchode).“</u></p>

Zdôvodnenie

Výbor regiónov súhlasí so zásadou krajiny pôvodu ako so základnou zásadou smernice. Členské štáty by však naďalej mali mať možnosť zakázať vysielanie, napr. pravicovo-extrémistické obsahy. Členský štát by síce proti takýmto obsahom v lineárnych službách mohol postupovať na základe článku 2a ods. 2 písm. a), avšak pri nelineárnych službách by vznikla medzera v predpisoch, pretože doterajšie možnosti zásahu na základe smernice o elektronickom obchode boli potlačené smernicou o audiovizuálnych mediálnych službách. Preto treba členským štátom poskytnúť možnosť, aby pri nelineárnych službách mohli uvažovať zákazy tak ako doteraz na základe smernice o elektronickom obchode. Na to by sa mal do nového článku 2a ods. 4 zapracovať výslovný odkaz, že členské štáty môžu pri nelineárnych službách urobiť opatrenia podľa článku 3 ods. 3 až 5 a článku 12 ods. 3 smernice o elektronickom obchode.

Odporúčanie 5

Bod 5, nové znenie čl. 3, ods 3

Text navrhovaný Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
<p>Článok 3 ods. 3</p> <p>Členské štáty podporia koregulačné režimy v oblastiach koordinovaných touto smernicou. Takéto režimy musia byť všeobecne prijaté hlavnými zúčastnenými a musia poskytovať možnosť účinného presadzovania.</p>	<p>Článok 3 ods. 3</p> <p>Členské štáty podporia koregulačné režimy v oblastiach koordinovaných touto smernicou. Na uplatňovanie a vykonávanie ustanovení tejto smernice podporia členské štáty systémy samoregulácie a koregulácie. Takéto režimy musia byť všeobecne prijaté hlavnými zúčastnenými. Tieto systémy musia byť také, aby ich v jednotlivých členských štátoch všeobecne prijali všetci zúčastnení a musia poskytovať možnosť účinného presadzovania.</p>

Zdôvodnenie

Nadalej by malo zostať možné uplatňovať smernicu prostredníctvom systémov samoregulácie a samokontroly. V tej časti smernice, ktorá obsahuje samotné nariadenia, prípadne aj v odôvodneniach, by sa malo jasne vyjadriť, že zahŕňa aj samoreguláciu, ak je spojená so zodpovednosťou štátu ako poslednej inštancie a zodpovedajúcimi štátnymi možnosťami intervencie. Okrem toho by sa malo objasniť, že pojmom „všeobecné prijatie“ sa myslí všeobecné prijatie v príslušnom členskom štáte a nie v celom Spoločenstve.

Odporúčanie 6

Bod 6, vloženie článku 3b)

Text navrhovaný Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
<p style="text-align: center;">„Článok 3 b</p> <p>1. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovateľom vysielania usadeným v iných členských štátoch prevádzkovatelia vysielania spadajúci pod ich právomoc neodpierali prístup pre potreby krátko spravodajstva k udalostiam, ktoré vyvolávajú vysoký záujem verejnosti, na spravodlivom, primeranom a nediskriminujúcom základe.</p> <p>2. Prevádzkovatelia vysielania môžu voľne vyberať krátke spravodajstvo zo signálu prevádzkovateľa vysielania, pričom musia prinajmenšom uviesť svoj zdroj.“</p>	<p style="text-align: center;">„Článok 3 b</p> <p>1. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovateľom vysielania, ktorí majú sídlo v iných členských štátoch alebo ktorých program je vysielaný v jazyku menšín, prevádzkovatelia vysielania spadajúci pod ich právomoc neodpierali prístup pre potreby krátko spravodajstva k udalostiam, ktoré vyvolávajú vysoký záujem verejnosti, na spravodlivom, primeranom a nediskriminujúcom základe.</p> <p>2. Prevádzkovatelia vysielania môžu voľne vyberať krátke spravodajstvo zo signálu prevádzkovateľa vysielania, pričom musia prinajmenšom uviesť svoj zdroj.“ <u>Alebo sa im podľa právneho poriadku členského štátu umožní na účely prenosu prístup k udalosti.</u>“</p>

Zdôvodnenie

Pre regionálnu a kultúrnu rozmanitosť je veľmi dôležité, aby aj domáci prevádzkovatelia vysielania, ktorí používajú jazyk menšín, získali prístup k udalostiam, ktoré vyvolávajú veľký záujem verejnosti. Ich situácia je porovnateľná so situáciou prevádzkovateľov vysielania, ktorí majú sídlo v inom členskom štáte.

Z hľadiska rozmanitosti názorov sa javí forma, ktorá zaručuje iba prístupové právo k existujúcemu vysielaciemu signálu, ako nedostatočná. Smernica by mala skôr ponechať na rozhodnutie členského štátu, či právo na krátke spravodajstvo poskytne prostredníctvom fyzického prístupového práva alebo práva prístupu k signálu. Článok 3b ods. 2 preto treba doplniť o fyzické prístupové právo podľa právneho poriadku príslušného členského štátu.

Odporúčanie 7

Bod 6, doplniť článok 3e

Text navrhovaný Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
<p>Článok 3e</p> <p>Členské štáty primeranými prostriedkami zabezpečia, aby audiovizuálne mediálne služby a audiovizuálne komerčné oznámenia poskytované poskytovateľmi spadajúcimi pod ich právomoc nepodnecovali k nenávisti z dôvodu pohlavia, rasy, etnického pôvodu, náboženstva alebo svetonázoru, zdravotnej nespôsobilosti, veku alebo sexuálnej orientácie.</p>	<p>Článok 3e</p> <p>Členské štáty primeranými prostriedkami zabezpečia, aby audiovizuálne mediálne služby a audiovizuálne komerčné oznámenia poskytované poskytovateľmi spadajúcimi pod ich právomoc nepodnecovali k nenávisti z dôvodu pohlavia, rasy, etnického pôvodu, náboženstva alebo svetonázoru, zdravotnej nespôsobilosti, veku alebo sexuálnej orientácie, <u>ani iným spôsobom nezraňovali ľudskú dôstojnosť.</u></p>

Zdôvodnenie

V záujme jednotnej normy ochrany sa snažíme o harmonizáciu s primárnymi právnymi požiadavkami v zmysle článku 13 Zmluvy o založení ES. Okrem toho treba v každom prípade zahrnúť všetkému nadradenú požiadavku ochrany ľudskej dôstojnosti, ktorá je obsiahnutá aj v článku 1 Charty základných práv Európskej únie.

Odporúčanie 8

Bod 6, vloženie článku 3h

Text navrhovaný Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
<p>„Článok 3h</p> <p>1. Audiovizuálne mediálne služby, ktoré sú sponzorované alebo pri nich dochádza k umiestňovaniu produktov, musia spĺňať nasledujúce požiadavky:</p> <p>(...)</p> <p>c) diváci musia byť jasne informovaní o existencii sponzorskej zmluvy alebo existencii umiestňovania produktov. Sponzorované programy musia byť jasne označené ako také názvom, logom alebo akýmkoľvek iným symbolom sponzora ako napríklad odkazom na jeho výrobok (výrobky) alebo službu (služby) alebo na ich rozlišovací znak spôsobom vhodným pre programy na začiatku, v priebehu alebo na konci programov. Programy obsahujúce umiestňovanie produktov musia byť primerane identifikované na začiatku programu, aby sa predišlo akýmkoľvek nejasnostiam zo strany diváka.</p> <p>(...)</p> <p>4. Správy a súčasné udalosti sa nesponzorujú a neobsahujú umiestňovanie produktov. Detské audiovizuálne mediálne služby a dokumentárne programy nesmú obsahovať umiestňovanie produktov.“</p>	<p>„Článok 3h</p> <p>1. Audiovizuálne mediálne služby, ktoré sú sponzorované alebo pri nich dochádza k umiestňovaniu produktov, musia spĺňať nasledujúce požiadavky:</p> <p>(...)</p> <p>c) diváci musia byť jasne informovaní o existencii sponzorskej zmluvy alebo existencii umiestňovania produktov. Sponzorované programy musia byť jasne označené ako také názvom, logom alebo akýmkoľvek iným symbolom sponzora ako napríklad odkazom na jeho výrobok (výrobky) alebo službu (služby) alebo na ich rozlišovací znak spôsobom vhodným pre programy na začiatku, v priebehu alebo na konci programov. Programy obsahujúce umiestňovanie produktov musia byť <u>primerane jasne identifikované na začiatku, počas aj na konci programu</u>, aby sa predišlo akýmkoľvek nejasnostiam zo strany diváka.</p> <p>(...)</p> <p>4. Správy a súčasné udalosti sa nesponzorujú <u>a neobsahujú umiestňovanie produktov. Detské audiovizuálne mediálne služby a dokumentárne programy nesmú obsahovať umiestňovanie produktov. Umiestňovanie produktov sa môže uskutočňovať iba v kinematografických dielach a v televíznych filmoch a v zábavných seriáloch, ktoré nie sú určené pre deti.</u>“</p>

Zdôvodnenie

Návrh smernice umožňuje na rozdiel od doterajšej právnej situácie po prvýkrát zaradiť umiestňovanie produktov formou audiovizuálnych komerčných oznámení. Toto uvoľnenie pôvodne prísneho príkazu oddeľovať reklamu od programu zachádza príliš ďaleko. Nebezpečenstvo pre programovú autonómiu a redakčnú nezávislosť, ktoré je s tým spojené, sa tu nedostatočne zohľadňuje. Návrh smernice síce vylučuje umiestňovanie produktov pri určitých programoch, platí to však iba pre vysielanie správ a aktuálnych udalostí, detské a dokumentárne filmy. Tým je povolené umiestňovať produkty napr. v programoch, ktoré sa zaoberajú ochranou spotrebiteľov alebo informujú o cestovaní alebo výrobkoch. Z toho vyplývajúce nebezpečenstvá sa nedajú vylúčiť ani ustanovením čl. 3h ods. 1 písm. a) návrhu. Doterajšia prax dokázala, že tí, ktorí produkty do programu umiestňujú, majú tiež vplyv na stvárnenie programu. Na druhej strane je nesporné, že klasická reklama naráža na svoje hranice a že umiestňovanie produktov v určitých programoch, ako napr. hraných filmoch, už dlhú dobu vo veľkom rozsahu prebieha. Preto sa odporúča obmedzená forma umiestňovania produktov v kinematografických dielach a v televíznych filmoch. Tieto už teraz, pokiaľ boli vyrobené napr. v USA, pravidelne obsahujú umiestnenie produktu.

Zároveň s čiastočným otvorením týkajúcim sa umiestňovania produktov, by sa ustanovenia o „identifikácii“ relácií, v ktorých sa s takýmto umiestňovaním produktov pracuje, mali zostríť tak, že trvalým upozornením budú o reklamných praktikách informovaní aj diváci, ktorí uvidia iba časť takejto relácie. Za takých okolností je potom možné pripustiť umiestňovanie produktov aj v zábavných seriáloch, pokiaľ nie sú určené pre deti.

Odporúčanie 9

Bod 10, nové znenie článku 11

Text navrhovaný Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
<p>10. Článok 11 sa nahrádza takto:</p> <p style="text-align: center;"><i>„Článok 11</i></p> <p>2. Vysielanie filmov vyrobených pre televíziu (okrem viacdielných sérií, seriálov, ľahkých zábavných programov a dokumentárnych programov) kinematografických diel, detských programov a spravodajstva je možné prerušovať reklamou alebo televíznou ponukou tovarov (teleshoppingom) jedenkrát počas každého časového úseku 35 minút.</p> <p>Nijaké reklamy ani televíznou ponuku tovarov (teleshopping) nemožno zaraďovať počas bohoslužieb.“</p>	<p>10 Článok 11 sa nahrádza takto:</p> <p style="text-align: center;"><i>„Článok 11</i></p> <p>2. Vysielanie filmov vyrobených pre televíziu (okrem viacdielných sérií, seriálov, ľahkých zábavných programov a dokumentárnych programov) a kinematografických diel, detských programov a spravodajstva je možné prerušovať reklamou alebo televíznou ponukou tovarov (teleshoppingom) jedenkrát počas každého časového úseku 3530 minút.</p> <p>Nijaké reklamy ani televíznou ponuku tovarov (teleshopping) nemožno zaraďovať počas náboženských, <u>detských programov a spravodajstva</u>.“</p>

Zdôvodnenie

Navrhovaním zmiernením obmedzenia budú však mať poskytovatelia mediálnych služieb väčšiu flexibilitu pri tvorbe svojich programov. Je však potrebné doplniť návrh Komisie o zákaz prerušovať aj programy pre deti a spravodajstvo reklamou. Pri programoch pre deti je to potrebné z dôvodu ochrany nepľnoletých osôb, pretože deti ešte nie sú schopné dostatočne odlišiť reklamu od programu a správne vyhodnotiť jej odkaz. Pri spravodajstve je to potrebné s ohľadom na jeho zvláštnu funkciu vytvárania nezávislej mienky.

Odporúčanie 10

Bod 20, vloženie článku 23b

Text navrhovaný Komisiou	Pozmeňovací návrh VR
<p>(20) Vkladá sa tento článok 23b:</p> <p style="text-align: center;">„Článok 23b</p> <p>1. Členské štáty zaručujú nezávislosť vnútroštátnych regulačných orgánov a zabezpečia, aby uplatňovali svoje právomoci nestrannne a transparentne.</p> <p>2. Vnútroštátne regulačné orgány poskytujú sebe navzájom aj Komisii informácie potrebné na uplatňovanie podmienok tejto smernice.“</p>	<p>(20) Vkladá sa tento článok 23b:</p> <p style="text-align: center;">„Článok 23b</p> <p>1. Členské štáty, <u>bez toho, aby boli dotknuté ich predpisy o verejnoprávnych poskytovateľoch mediálnych služieb</u>, zaručujú nezávislosť vnútroštátnych, resp. regionálnych regulačných orgánov a zabezpečia, aby uplatňovali svoje právomoci nestrannne a transparentne.</p> <p>2. Vnútroštátne regulačné orgány poskytujú sebe navzájom aj Komisii informácie potrebné na uplatňovanie podmienok tejto smernice.“</p>

Zdôvodnenie

Nezávislosť národných regulačných úradov má síce zásadný význam a je potrebné ju uvítať. I naďalej však musí zostať záležitosťou členských štátov a prípadne regiónov s legislatívnou právomocou, ako si vytvoria dohľad nad médiami. Okrem toho článok 23b nesmie negatívne ovplyvniť postavenie verejnoprávneho rozhlasu a musí stanoviť externú kontrolu všetkých prevádzkovateľov vysielania. Platí to hlavne pre rôzne členské štáty a regióny, ktorých vnútorná organizácia verejnoprávneho rozhlasu je na základe ich ústavy pluralistická, teda interne kontrolovaná a podlieha iba obmedzenému štátnemu dohľadu.

Zámerom pozmeňovacieho návrhu je rozšíriť záruky nestrannosti a transparentnosti aj na prípadné regionálne regulačné orgány, ktoré sú, alebo by mohli byť vytvorené v tých regiónoch, ktoré majú legislatívne právomoci v oblasti komunikácií alebo v štátoch, kde existuje federatívne zriadenie alebo autonómne spoločenstvá. Tento pozmeňovací návrh nemení právomoci vnútroštátnych regulačných orgánov, len sa zameriava na rozšírenie rovnakých záruk nestrannosti a transparentnosti aj na miestnej úrovni pri rešpektovaní zásady subsidiarity v súlade s ustanoveniami Maastrichtskej zmluvy.

V Bruseli 11. októbra 2006

Predseda
Výboru regiónov
Michel DELEBARRE